

ת"פ 58993/06/19 - מדינת ישראל נגד רפאל חיים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 58993-06-19 מדינת ישראל נ' חיים
בפני כב' השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל

באמצעות משטרת ישראל - יחידת תביעות ירושלים
ע"י עו"ד יונתן יודיץ'
נגד

רפאל חיים

ע"י ב"כ עו"ד עומיר מריד
הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 1368(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 14.03.18, בשעה 8:30 לערך, הגיע המתלון למאפייה שהוא מנהל ברח' ירמיהו 58 בירושלים. בשלב זה, הוא הבחין שהנאשם, המנהל עסק בסמוך לו, וקיים ביניהם סכסוך עסקי שנמשך שנים, הניח משטחי עץ בפתח המאפייה וחסם את המעבר. המתלון החזיר את המשטחים לפתח עסקו של הנאשם. משהבחין הנאשם במשטחים בפתח עסקו, הוא החל להחזירם למאפייה של המתלון, ואז דחף את המתלון בחזקה על משטחי העץ. כתוצאה מדחיפה זו, נגרמו למתלון המטומה במצח עם חתך ושפשוף של העור, נפיחות בברך ימין ושריטה ביד.

הנאשם כפר במיוחס לו.

3. לדבריו, מזה שנים רבות, המתלון הוא מקור הבעיות בסביבה העסקית בה ממוקמים העסקים שלהם. ניסיונותיו לפתור את העניין מול המתלון בדרכי נועם, לא צלחו. הוא ציין, כי המתלון העביר מספר משטחים ופסולת לפתח העסק שלו, בטרם הוא הגיע לעסק. כשהוא הגיע לעסק, הוא הבחין במשטחים שהמתלון העביר לשם, והחל לפנותם, כמו גם את הפסולת שהייתה במקום, לאזור שמיועד לכך. בשלב זה, ותוך כדי שהוא מפנה את המשטחים, המתלון הגיע כשהוא אוחז בשתי ידיו משטחים וחפצים אחרים. המתלון התקרב לעברו בצורה מאיימת, ובשלב זה,

שניהם נתקלו זה בזה, והמתלונן נפל. לדבריו, הוא כלל לא דחף את המתלונן.

המסכת הראייתית

4. מטעם המאשימה העידו המתלונן; השוטר דניאל זדה, אשר צילם את הסרטון המתעד את האירוע מתוך מצלמת אבטחה שהייתה מותקנת בסמוך; השוטר עידן כהן, שחקר את הנאשם וכן קיבל את הסרטון לטלפון הנייד שלו מהטלפון הנייד של השוטר זדה (כפי שעולה מת/4), וצרב אותו על גבי דיסק; והשוטר משה חזי שאף הוא חקר את הנאשם ולצד זאת הוא גם חקר את המתלונן.

5. המתלונן, המנהל מאפייה, סיפר כי הנאשם מנהל עסק בסמיכות למאפייה שלו. הנאשם מקבל משלוחים של סחורה, והוא עורם את המשטחים עליהם מגיעה הסחורה בפתח המאפייה. ביום האירוע, הוא הגיע למאפייה, והבחין במשטחים שנערמו לידה. הוא נטל את המשטחים והעבירם ליד העסק של הנאשם. בשלב מסוים, הנאשם הגיע תפס אותו וזרק אותו על המשטחים. בחקירה הנגדית הוא הוסיף כי לאחר שהוא הניח את המשטחים, הנאשם אחז בו, הרים אותו באוויר, והשליך אותו על המשטחים "כמו סמרטוט". הוא איבד את הכרתו, הראש שלו נפתח והוא פונה באמבולנס לבית החולים. בפני הנאשם הוצג סרטון המתעד את האירוע והוא זיהה בו את עצמו ואת הנאשם.

6. בחקירתו הנגדית הוא ציין, כי ביום האירוע, הגיע למאפייה בשעה שלוש לפנות בוקר, ומאוחר יותר בשעה שמונה וחצי, הוא יצא החוצה ואז, הבחין בנאשם מניח משטחים בפתח המאפייה. בהמשך ציין, כי כשהגיע למאפייה לפנות בוקר הבחין במשטחים ליד פח האשפה. פח זה, כך לדבריו אינו שייך לנאשם. הוא אישר כי אמנם לא ראה את הנאשם מניחם שם, אך הוא בטוח כי הוא זה שעשה זאת. הוא אישר, כי הוא העביר את המשטחים לעבר הכניסה לעסק של הנאשם.

7. עוד סיפר המתלונן, כי הנאשם רודף אותו זמן רב, גרם לו נזקים לרכוש, תקף אותו מילולית ופיזית. הוא טען, כי הוא הגיש למשטרה תלונות רבות כנגד הנאשם, אך לא היו לכך תוצאות. כשהופנה לכך, כי בדיקה שערך השוטר כהן העלתה כי לא הוגשו על ידו תלונות בעבר כנגד הנאשם (נ/2), השיב כי כנראה המשטרה, או העירייה, העלימו אותו. זאת, על אף שבהודעתו במשטרה (נ/6) טען כי לא הגיש תלונות במשטרה, כי אם רק בעירייה (שורה 11).

8. השוטר זדה סיפר בעדותו כי הגיע למקום האירוע, ואנשים שנכחו במקום הצביעו לו על הנאשם, ואמרו לו כי הנאשם דחף אדם מבוגר, שנלקח לבית חולים. נאמר לו שמותקנות במקום מצלמות. הוא נכנס לעסק בו היו מותקנות המצלמות, עבר על הסרטון, וצילם בטלפון הנייד שלו את הסרטון. לאחר מכן הוא העביר את הסרטון לחוקר.

9. בחקירתו הנגדית, אישר השוטר זדה כי אינו מוסמך כחוקר מחשבים. לדבריו, לא נכחו לידו אנשים בשעה שהוא צפה בסרטונים שבמצלמות, אך ציין כי ביקש מהאדם שהראה לו את המצלמות שיריץ את הסרטונים לאחור. הוא ציין כי הוא צפה בסרטון החל מכשעה עובר לאירוע, אך תיעד בטלפון הנייד שלו רק את חצי הדקה הרלוונטית, המתעדת את התקיפה.

10. השוטר כהן אישר בחקירתו הנגדית, כי לא סימן את הסרטון אותו הציג לנאשם בחקירתו (ת/3, שורה 64), ולא ידע לומר כיצד הציג לו את הסרטון. לצד זאת הוא הבהיר כי בתיק החקירה היה רק סרטון אחד שתיעד את האירוע.

11. בעדותו של השוטר חזי לא היה כדי לתרום לבירור עובדות האירוע.

12. אל מול עדויות אלו העיד הנאשם. הוא סיפר כי ביום האירוע, הוא הגיע לעסק שלו בערך בשעה 8:20, והבחין בערימה של משטחים ופסולת. הוא ניגש לשכן שלו העובד בדפוס בסמוך ושאל אותו אם ידוע לו של מי המשטחים. השכן השיב בשלילה. אז, הוא החל לפנות את הפסולת והמשטחים לפח האשפה. הוא הלך וחזר אל פח האשפה כשש פעמים, ובפעם השביעית, כשהוא התכופף להרים פסולת נוספת, ופניו לעבר בית העסק שלו, הוא הבחין בזווית העין במתלון, מתקדם לעבור כששני משטחים בידו. הוא פחד שהנאשם ישליך את המשטחים על ראשו, ועל כן התרומם, והלך לכיוון המתלון כדי לעוצרו. בשלב זה, המתלון הסתובב ימינה, פנייה של כ-25 מעלות, פסע שלושה צעדים ואז, כשהוא אחוז במשטחים, הוא נתקל במשטחים אחרים שהיו מונחים על הקרקע, ונפל עליהם. בשלב זה, הוא הלך למאפיה, לעדכן את עובדי המתלון שיבואו לראות את מצבו של המתלון.

13. הנאשם סיפר, כי המתלון פונה באמבולנס לבית חולים, והוא עצמו עוכב לחקירה. כשהגיע לתחנת המשטרה, הוא לא חש בטוב, ופונה באמבולנס לבית חולים, שם אושפז למשך שמונה ימים והשתילו בגופו קוצב דו צדי. לעומתו, כך טען, את המתלון פגש יוצא מבית החולים, בשעה שהוא הגיע לבית החולים באמבולנס.

14. הנאשם גם סיפר, כי המתלון מנהל כנגדו וכנגד דיירי המבנה בו ממוקמים העסק שלו והמאפיה מלחמת חורמה, טרור, בלשון. הוא טען, כי הנאשם פגע בצינור המים לעסק שלו, חתך את קווי החשמל והטלפון, עשה לו תקר בצמיגי רכבו, שבר את מנעולי דלתות העסק שלו, ועוד. לדבריו, הוא מעולם לא בא בדברים עם המתלון, וסיפר, בבכי, כי לא עשה כלום למתלון והוא אינו יודע מה המתלון רוצה ממנו. הנאשם שב ושלל את הטענה כי הוא תקף את המתלון, וכי בסך הכול ביקש להגן על עצמו מפני המתלון, שלא יזרוק עליו את המשטחים שהוא אחז.

15. בחקירתו הנגדית, כשהוצג בפניו הסרטון (ת/2) הוא טען כי אין מדובר בסרטון שהוצג לו בחקירתו במשטרה. כשנשאל מה, אפוא, הוא ראה בסרטון שהוצג לו בחקירתו השיב כי ראו אותו מתכופף, קם, את המתלון מגיע לעברו, הוא מתקרב אל עבר המתלון ואז המתלון הולך. הנאשם טען כי מלבד הסרטון שהציג לו בחקירה במשטרה, הוא מסר לחוקרי המשטרה סרטון ממצלמת אבטחה בעסק שלו. לדבריו, הוא כלל לא התכוון לדחוף את המתלון, אלא רק להוציא את המשטחים מידו, אלא שהמתלון הסתובב ונפל.

16. המאשימה הגישה את הודעות הנאשם במשטרה. בחקירתו במשטרה ביום 22.05.18 (ת/3) טען הנאשם, כי הוא הרים את הכלוך מהקרקע בכניסה לעסק שלו, וכשהתרומם, הבחין במתלון מגיע עם שני משטחים בידיו והולך לכיוונו. לדבריו, הוא פחד שהמתלון יזרוק אותם עליו ועל כן הלך מהר לעבר המתלון כדי לתפוס את המשטחים. אז, הם התנגשו זה בזה והמתלון נפל (שורות 50-54). גם לאחר שצפה בסרטון שהוצג לו, המשיך וטען כי הוא והמתלון התנגשו זה בזה. הוא שלל את הטענה כי דחף את המתלון, אלא אך ניסה להוציא לו את המשטחים מהיד

(שורות 64-68). כך גם טען בחקירה נוספת שלו ביום 3.10.18 (ת/5, שורות 6-8).

דין והכרעה

17. צפייה בסרטון המתעד את האירוע (ת/2), אינה מותירה מקום לספק, כי הנאשם הדף את המתלון מגבו. כתוצאה מהדיפה זו נפל המתלון על פניו אל עבר המשטחים אשר לפי עדויות הנאשם והמתלון, היו במקום. בסרטון רואים, כי הנאשם מגיע לכיוון העסק שלו, מתכופף ומרים פסולת מהקרקע וכשהוא מסתובב ופונה ללכת, ככל הנראה לכיוון פח האשפה, מגיע מולו המתלון כשהוא אוחז בידיו דברים, כנראה משטחים, לפי עדות הנאשם. בניגוד לגרסת הנאשם, בשתי חקירותיו במשטרה, הוא והמתלון לא התנגשו זה בזה. לכן המתלון לא נפל על גבו. גם אין כל יסוד לטענה של הנאשם, כי הוא ניסה להוציא למתלון את המשטחים מהיד. הוא גם לא יכול היה לעשות זאת, שכן ידיו שלו היו עמוסות.

18. בסרטון ניתן לראות, כי בטרם נתקלו המתלון והנאשם זה בזה, המתלון פנה ימינה, ובכך מנע את ההתנגשות בנאשם. ואכן, הנאשם בעדותו בבית המשפט, כאמור בניגוד לגרסתו במשטרה, ציין כי המתלון פנה ימינה בטרם הם נתקלו זה בזה. אך בניגוד גמור לגרסת הנאשם בבית המשפט, ניתן לראות בבירור בסרטון, כי המתלון לא נתקל במשטחים שהיו על הקרקע ונפל, אלא שהנאשם, שסטה קמעא מנתיב הליכתו הישר אל עבר המתלון, הדף את המתלון קדימה באמצעות ידיו והחפצים שאחז בהם. בשל כך נפל המתלון.

19. הסרטון מלמד אפוא, באופן ברור וחד משמעי, כי הנאשם הדף את המתלון לקרקע. הוא מלמד גם כי אין בסיס לטענה כי הנאשם בא למנוע מהמתלון לפגוע בו, או שהוא התכוון ליטול מידי המתלון את המשטחים. אדרבה, ניתן להיווכח כי המתלון נמנע מלהיתקל בנאשם ופנה ימינה. ודווקא הנאשם, הוא זה שסטה לעבר המתלון ודחף אותו. המשך הליכתו של הנאשם לאחר שהוא מבחין בנפילתו של הנאשם, אדם זקן, שעבר את גיל השמונים, מלוא קומתו ארצה, כאילו לא ארע דבר, מלמדת כי אין מדובר בנפילה אקראית של המתלון, כי אם דחיפה מכוונת שלו מצדו. ברי, כי לא הייתה כאן פעולה של התגוננות. גם אם סבר הנאשם תחילה, שעה שהרים את הפסולת מהקרקע והבחין במתלון מגיע, כי המתלון מתכוון לפגוע בו, הרי שברגע שהמתלון סטה ימינה, הנאשם ידע בבירור כי אין למתלון כוונה לפגוע בו, ואף על פי כן, הוא סטה לכיוון המתלון ודחף אותו.

20. בטרם אדון בטענות הסניגור כנגד הסרטון, אציין, כי שינוי הגרסאות של הנאשם, תומך גם הוא במסקנה כי אין ממש בגרסתו. כאמור, במשטרה טען הנאשם כי חשש מהמתלון שישליך לעברו את המשטחים וביקש לתופסם. בנוסף טען, כי הם התנגשו זה בזה והמתלון נפל. לעומת זאת, בבית המשפט הוא שלל את גרסת ההתנגשות, וטען כי המתלון נפל נפילה עצמית כשנתקל במשטחים שהיו על הרצפה ולאחר שכבר פנה מהנתיב שהיה מביא אותו להתנגשות עמו. החבלות של המתלון בפניו מלמדות גם הן, כי הנאשם לא התנגש במתלון, כפי שטען בגרסתו הראשונה - במשטרה. הגרסה לפיה המתלון פנה ימינה לפני ההתנגשות ומעד כשנתקל במשטחים, נולדה מאוחר יותר, שמא כאשר הנאשם הבין כי גרסתו אינה תואמת את החבלות או את העולה מהסרטון.

21. באשר לסרטון טען ב"כ הנאשם, כי אין לייחס לו משקל, שכן קיים ספק גדול בשאלה האם זהו הסרטון שהוצג

לנאשם ולמתלונן במשטרה. עוד נטען, כי הסרטון לא הועתק על ידי חוקר ז"ט (זירה טכנולוגית) מיומן, ולא סומן כנדרש. קיימת אפוא, אפשרות, כך טען, שהסרטון ערוך, באופן של הרצת התוכן המופיע בו. הוא הצביע על כך שניתן לשמוע קולות של אנשים המדריכים את השוטר שצילם את הסרטון בטלפון הנייד שלו.

22. ואכן, הסרטון לא הועתק ממצלמת האבטחה. לפי עדותו של השוטר זדה, אחד מעובדי העסק הסמוך, כנראה של המתלונן, הפעיל עבדו את מצלמת האבטחה והריץ את הסרטון לאחור. השוטר זדה צפה בסרטון וצילם במכשיר הטלפון הנייד שלו את אירוע התקיפה עצמו מתוך הסרטון. בהמשך הוא העביר את הסרטון שצילם לשוטר כהן (כפי שעולה מת/4) שצרב את הסרטון על הדיסק (ת/2).

23. ברם, אין בכל אלה כדי לגרוע מכוחה של ראייה זו ומעוצמתה. אדרבה, השוטר זדה שאמנם אישר כי אין לו מומחיות בתחום המחשוב, לא עשה פעולה כלשהי בהעתקת הסרטון מתוך מצלמת האבטחה, ולכן אין כל משמעות לחוסר מומחיותו. כל שעשה השוטר זדה היה צילום הסרטון במכשיר הטלפון הנייד שלו מתוך מצלמת האבטחה, פעולה פשוטה שאינה דורשת מומחיות כלשהי. הוא הגיע למקום האירוע בסמיכות די גדולה להתרחשותו, וניגש יחד עם אחד העובדים למצלמה, ובנוכחותו, אותו עובד הריץ את המצלמה לאחור, ואז השוטר זדה צפה בסרטון וצילם אותו. אכן, ניתן לשמוע ברקע קול של אדם הנותן הסבר למתרחש, אך בכך אין כדי לגרוע ממשקלו של הסרטון.

24. מה גם, שלמעשה, הנאשם שצפה בסרטון, לא טען לרגע כי הוא אינו משקף את שארע, ולא הצביע על נקודת זמן בו נעשתה עריכה כלשהי. אדרבה, המתועד בסרטון תואם את גרסתו בבית המשפט, זו שניתנה אחרי שצפה בסרטון במשטרה, לפיה הוא הרים פסולת מהקרקע שלפני העסק שלו, המתלונן התקרב לכיוונו, ופנה ימינה ממש לפני שהוא נתקל בו.

25. והגם שהסרטון לא סומן - ואין ספק כי מדובר בתקלה - עדויות השוטרים כי אין ולא היה סרטון נוסף בחומר החקירה, מקובלות עלי, ומלבד אמירה כללית של הנאשם כי לא זה הסרטון שהוצג בפניו, הוא לא אמר דבר מה כן נצפה בסרטון שהוצג לו ומה היה שונה בו. אדרבה, עיון בחקירה של הנאשם ובהתייחסות של החוקר והנאשם לסרטון, מלמד כי הם צפו בסרטון שהוגש לבית המשפט. לא הובאה כל חוות דעת, או ראייה אחרת, לכך שמדובר בסרטון שנערך, ולמעשה, הנאשם אף לא הצביע על נקודה כלשהי בסרטון, שבה לדבריו מדובר בעריכה, ולא כך היו פני הדברים. הטענה בסופו של יום הייתה להרצת הסרטון, אך גם אם כך היה, לא היה בכך כדי לשנות את אופן התרחשות האירוע.

26. מלבד הטענות כנגד הסרטון עצמו, שכאמור, אני סבור כי אין בהן ממש, טען ב"כ הנאשם גם לקיומם של סרטונים אחרים, הן כאלו שנמסרו למשטרה על ידי הנאשם והן כאלו שתיעדו את האירוע והמשטרה לא טרחה לקחתם.

27. ברם, לא זו בלבד, שמדובר בטענה חמורה, לפיה הנאשם מסר למשטרה סרטון המתעד את האירוע והמשטרה העלימה אותו במכוון או שמא איבדה אותו, ומכל מקום לא ציינה את דבר מסירתו במזכר כלשהו, ולא ניתן לקבל טענה זו שנטענה בעלמא ללא כל אסמכתא, ומבלי שהנאשם אף לא טרח להוכיח כי אכן יש בבעלותו מצלמת אבטחה

החולשת על מקום האירוע; ולא זו בלבד שאיני סבור כי יש להטיל ספק בגרסתו של השוטר זדה, כי בדק קיומן של מצלמות אחרות המתעדות את מקום האירוע, ולא מצא; אלא שאיני רואה כיצד תיעוד של האירוע מזווית אחרת, היה בו כדי להציג באור שונה, את הניכר באופן ברור בסרטון שהוגש לבית המשפט.

28. אציין, כי אכן, ניתן לראות בסרטון, כי אין מדובר במעשה שתוכנן זמן רב לפני כן. זו החלטה של הנאשם בשבריר שנייה, כשהוא מבחין במתלונן מגיע עם משטחים לכיוון העסק שלו. כפי שעלה מהעדויות, בין הצדדים הייתה מחלוקת לא קלה עובר לאירוע. כל אחד מהם האשים את השני בירידה לחייו, בהתנהגות בריזנית, בגרימת נזק לרכוש, באיומים ועוד (טענות המתלונן בהודעתו במשטרה - נ/6, שורה 14 ואילך; וטענות הנאשם בהודעתו במשטרה - ת/3, שורה 12 ואילך). הנאשם גם פרט זאת בעדותו בבית המשפט, בבכי, והתרשמתי מכאבו האמיתי והכן מכך.

29. צודק הסניגור גם בכך, שהמתלונן גם ביקש בעדותו להגזים באופן משמעותי בתיאור העובדות ולשוות למעשי הנאשם חומרה שלא הייתה בפועל. כך, למשל, הוא טען, יותר מפעם אחת, כי הנאשם לא אך דחף אותו, כי אם אחז בו, הרים אותו "כמו סמרטוט" וזרק אותו. הסרטון מלמד, כי לא מיניה ולא מקצתיה. כך, למשל, הוא עמד על כך שכתוצאה מהנפילה הוא איבד את הכרתו ואינו יודע מה היה לאחר הנפילה, בעוד שהמסמכים הרפואיים מלמדים בעליל כי הוא כלל לא איבד את הכרתו. מה גם, שלו כך היו פני הדברים, או אפילו קרוב לכך, הדעת נותנת כי בשים לב לגילו, הוא לא היה משוחרר מבית החולים שעות ספורות לאחר שהגיע אליו.

30. אני מוכן להניח כי קדמה לאירוע, חסימה של הכניסה לעסק של הנאשם במשטחים על ידי המתלונן. המתלונן למעשה הודה בכך. הסרטון מלמד זאת. ובניגוד לזאת, אין כל ראיה לכך שהנאשם הניח משטחי עץ בפתח העסק של המתלונן, וודאי לא עובר לאירוע. העובדה כי לא הוגש הסרטון המתעד את שקדם לאירוע, כי אם רק את השניות הספציפיות המתעדות את האירוע, מובילות אף הן למסקנה זו. בעניין זה יש צדק בטרזניית הסניגור כי על המשטרה היה להעתיק את סרטון האבטחה גם במשך הזמן המתעד את שקדם לאירוע. קשה לתת משקל של ממש לעדות המתלונן באשר לאירועים שקדמו ליום האירוע, שעה שגם בהתייחס לתמונה המתעדת בבירור משאית ממנה נפרקת סחורה של שקי קמח למאפייה שלו, הוא טען כי מדובר במשאית שהביאה סחורה לנאשם החוסמת את הכניסה למאפייה שלו.

31. ציינתי כל זאת אך בשל הרקע לתקיפה. ניתן להבין את כעסו של הנאשם, כשהוא נאלץ לסחוב, שוב ושוב את המשטחים והפסולת שהניח המתלונן בפתח עסקו, ותוך כדי שהוא טורח בסילוקם, המתלונן מגיע למקום עם משטחים נוספים ומבקש להניחם בכניסה לעסק של הנאשם, ללא כל הצדקה. ואולם, אין, ולא היה, בכעס זה כדי להתיר את הדיפתו של המתלונן בשום אופן שהוא.

32. באשר לתוצאות הנפילה, בדו"ח מד"א (ת/6) צוין, כי כאשר איש מד"א הגיע למקום הוא הבחין במתלונן כשהוא יושב על הקרקע, מדמם קלות מהיד או מהראש, ויש לו נפיחות וחתך גדול במצח. במכתב השחרור מבית החולים "שערי צדק" (ת/7) נכתב, כי הבדיקה הגופנית העלתה המטומה במצח ימין עם חתך בצורה של X ושפשוף של עור, וכן קילוף של עור בגב כף יד שמאל. התמונות שהוצגו ומתעדות את החבלות שבפניו של המתלונן (ת/1) עולות בקנה אחד עם תיאור החבלות במסמכים האמורים, ועל כן יש לראות בהן כמתעדות נכוחה את תוצאות התקיפה, אף שלא הוברר מי צילם תמונות אלו, למעט אמירה כי מדובר בבן משפחה של המתלונן בשם שלומי. ואולם, כאמור, גם ללא התמונות,

יש די ראיות לחבלות שנגרמו למתלונן כתוצאה מדחיפתו על ידי הנאשם.

33. בשים לב אפוא לכל האמור, אני קובע כי הנאשם אכן דחף את המתלונן דחיפה שגרמה למתלונן ליפול, וכתוצאה מכך, נגרמו לו המטומה במצח עם חתך ושפשוף של העור, נפיחות בברך ימין ושריטה ביד.

34. לא יכולה להיות מחלוקת של ממש כי הנאשם ידע כי המתלונן עבר את גיל 65 (כהגדרת "זקן" בסעיף העבירה שיוחסה לנאשם, סעיף 368' לחוק העונשין), למרות שהוא ניסה להימנע מלתת תשובה ברורה לשאלה זו. על כן אני מרשעו בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ' אב תש"פ, 10 אוגוסט 2020, במעמד המתייצבים.